

ikke. Jeg har allerede tidligere her i Thinget søgt at gjøre klart, at Begrebet Løsgængereri ikke mere kan eksistere i vor Lovgivning, efterat Forpligtelsen til at tage fast Tjeneste er ophørt; Begrebet Løsgængereri svæver nu i Luften, thi ethvert Begreb maa have noget Fast, som det staaer ligeoverfor, det maa have sin Definition i sig selv og sin Modsetning, men dette staaer alene og har ingen Modsetning. — De øvrige Poster skal jeg overlade til den ærede Ordfører at berøre, og hvad angaaer Vædringsforlaget under Nr. 32, da skal jeg overlade det til den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), der saa vel har begyndt derpaa. Det er vist nok, at Forlaget under Nr. 32 er bedre end Intet, men det forekommer mig, at Forlaget under Nr. 31 er bedre end det under Nr. 32.

S. M. Petersen: Med Hensyn til den første Halvdeel af § 13 skal jeg tillade mig at ytre, at naaget jeg villig erkjender, at jeg ved en urigtig Opfattelse tidligere har troet at finde noget Mere i dette Stykke, end der ligger deri, og naaget jeg indrømmer, at den ærede Ordførers Opfattelse i saa Henseende er rigtig, kan jeg dog ikke finde mig tilfredsstillet ved den Form, det har eller vil faae ved det Vædringsforlag, som er stillet dertil, skjøndt dette ganske vist indeholder en Forbedring. Jeg troer ikke, det er heldigt eller rigtigt, at en Politibetjent under nogensomhelst Betingelse faaer lovlig Adkomst til at modtage Gaver af private Folk for de Forretninger, han udfører som Tjenesteplicht, thi jeg troer, at det under saadanne Omstændigheder vilde være meget vanskeligt for disse Mænd, især med den lave Løn, som er bestemt for dem, at undgaae at komme til at indtage en skjæv Stilling overfor Befolkningen. Det er vel sandt, at det efter Vædringsforlaget skal være afhængigt af Politidirektørens Tilladelse, om Bedkommende maa modtage eller beholde en saadan Gave af en privat Mand, men det forekommer mig, at det vilde være noget haardt for Politidirektøren at nægte det, og jeg antager derfor, at Tilladelsen

steds vil blive givet, hvilket da let vil faae Lighed med Besikkelse. Jeg vil hermed ikke sige, at det er urigtigt, at den, der viser Ælbt, Dygtighed og Energi i sin Tjeneste, ikke bør belønnes; jeg skulde tværtimod endog ønske, at der, forsaavidt der ikke kunde indkomme Tilstrækkeligt ved de Gaver, her er Tale om, bleo henlagt en Sum til Politidirektøren til Uddeeling mellem de dygtigste Politibetjente, hvilket jeg troer vilde være en Opmuntring og en Spore for dem til at være virksomme i deres Kald; men jeg troer, som sagt, ikke det er rigtigt, at disse Gaver tilflyde Betjentene fra Private; de maae rettest komme til dem fra deres Foresatte, hvorved de tabe al personlig Karakter, og Betjentene fristes derved ikke til at indtage en anden Stilling overfor den Ene end overfor den Anden. En anden Sag er det, at der i enkelte Tilfælde i Smug vil blive taget imod Gaver, selv om det ikke er hjemlet i Loven, det kan ikke forebygges. Jeg havde tænkt mig at stille et Vædringsforlag i denne Retning, men jeg har opgivet det, fordi jeg ansaae det for spildt Umage, forsaavidt min Betragtningssmaaede ikke kunde finde Tilslutning idetmindste hos nogle af det ærede Udvalgs Medlemmer. Jeg skal imidlertid henstille til den høitærede Ministers og det ærede Udvalgs Overveelse, om det dog ikke vilde være rigtigst til 3die Behandling at ændre Paragrafen derhen, at Gaver, der af Private maatte gives for Tjeneste, der var ydet af Politiet, indslød i en Politiklasse, hvis en saadan haves, eller bleo indsendte til Politibesthyressen til Fordeling mellem de dygtigste og braveste Politibetjente.

S. A. Hansen: Hvad angaaer Forlaget under Nr. 32, da skal jeg ikke ytre mig videre derom, idet jeg er overbeviist om, at den ærede Ordfører ogsaa i denne Anledning vil tage Ordet; jeg skal kun bemærke, at de Oplysninger, som en af de ærede Forslagsstillere (Liebe) gav angaaende Forstaaelsen af dette Forlag, ingenlunde for mig har fjernet de Betæneligheder, som jeg i saa Henseende har. Jeg har nærmest udbedet mig Ordet i